

Mens vi venter...

September 2019

Kjære alle dere som venter!

Vi vet at ventetiden kan være lang, og til tider føles vanskelig. Vi vet også at det er viktig å bruke denne tiden. Tenk på at dere adopterer ikke bare et barn, men også et land med språk, kultur og historie. Deres barn kommer til å ha spørsmål om sitt opprinnelsesland. Den ventetiden dere nå har er en del av barnets historie. Ta kontakt med lokalavdelingen. Bli kjent med andre adoptivfamilier. Lær barnets hjemland å kjenne.

Har du noe å dele?

For at vårt medlemsblad skal bli et levende magasin som mange har utbytte av, er vi helt avhengige av bidrag. Vi ønsker derfor å oppfordre våre medlemmer og familier til å dele sine erfaringer med andre.

Vi får ofte spørsmål om vi kan trykke flere "reiseskildringer" i vårt medlemsblad, der nye adoptivsøkere kan få ta del i andre adoptivfamiliers opplevelser. I løpet av en adopsjonsprosess er mange opptatt av å få informasjon og finne ut mest mulig om det man en gang skal oppleve. I tillegg til at vi som adopsjonsforening forsøker å formidle kunnskap, vet vi av erfaring at mange også setter stor pris på å lese om andres opplevelser, inntrykk, erfaringer og gleder.

Har du en historie du ønsker å formidle? Det kan være fra hentereisen, fra tilbakereisen, tanker i ventetiden eller noe helt annet. Hva med å dele andre erfaringer fra barnehage, skolestart, ungdomstid - eller helt andre ting? Noe du selv har savnet, og kan bidra med?

Forslag til aktuelle temaer, bilder eller en historie du mener andre kan ha glede av, mottas med takk. Tekst og bilder kan gjerne sendes på epost, men det går også bra å sende bidrag i papirform.

Hilsen alle oss i Verdens Barn

Barn søker foreldre

Våre samarbeidsland ber oss fra tid til annen om å finne foreldre til barn de ikke har klart å plassere hos søkere de allerede har dokumenter fra.

Sør-Afrika

Vi leter etter en familie til ei jente fra Sør-Afrika født i september 2018. Hun er født på sykehus, svært prematur med lav fødselsvekt. Hun viser veldig god utvikling. Det er oppgitt at biologisk mor ikke har brukt rusmidler under svangerskapet.

Også søkere på andre land enn Sør-Afrika er aktuelle. Hentereise vil være noen uker etter behandling i det faglig rådgivende utvalget for adopsjonssaker.

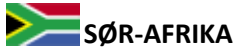
Ta kontakt med Helge Solberg på telefon 22 59 52 00 eller epost helge@verdensbarn.no for mer informasjon.

Av hensyn til barna og deres integritet er vi sparsomme med opplysningene. Søkere som kan tenke seg å vurdere å adoptere dette barnet bes derfor ta direkte kontakt med oss for flere opplysninger.

Inntil tre familier kan få tilsendt barnets dokumenter. Informasjonen sendes i slike saker alltid anonymisert, dvs. uten navn og bilder. Dersom man ønsker det, kan legen deres i tillegg få tilsendt bilder av barnet.

Dersom familien - etter samråd med lege - ønsker å adoptere barnet, må saken fremmes for «Det faglig rådgivende utvalget for adopsjonssaker». Dette utvalget vurderer saker som angår barn med spesielle behov.

Så langt i år har det blitt adoptert 15 barn fra Sør-Afrika til Norge. Ytterligere tre familier er i skrivende stund i Cape Town for å hente sitt nye familiemedlem. Vi forventer flere tildelinger fra Sør-Afrika utover høsten.

Det er gledelig å se at vi har fått mange tildelinger det siste året. Samtidig har vi de siste årene fått færre nye søkere, trolig fordi det har vært lang ventetid for å adoptere fra Sør-Afrika. Dette har ført til at ventetiden for nye søkere har gått ned, og vil trolig reduseres ytterligere. Mange av de som har fått tildeling i år har ventet i pluss/minus fem år. Ventetiden for nye søkere forventes nå å være ca. tre år.

Også i år ser vi at flere av barna som tildeles har helsemerknader. Dette kan være premature barn, saker der biologisk mor har oppgitt bruk av rusmidler i svangerskapet, eller andre medisinske eller sosiale utfordringer som kan kreve noe ekstra av foreldrene.

Ofte må disse sakene må behandles av det Faglig Rådgivende Utvalget i Adopsjonssaker (FRUA). Dette er et utvalg som er oppnevnt av Barne- og familiedepartementet, og består av lege, psykolog og psykiater. De skal sikre at familien har de nødvendige ressursene, og den nødvendige forståelsen av problemstillingen, til å adoptere barnet.

Barna i slike saker blir ofte ikke tildelt på vanlig måte. I mange slike saker sender vi ut en forespørsel til alle godkjente søkere, og/eller legger informasjonen ut under «barn søker foreldre» på våre hjemmesider, og så kan familier som er interessert melde sin interesse.

Imidlertid hender det noen ganger at barn med mindre helseanmerkninger, eller økt risiko for å utvikle behov for tettere oppfølging senere i livet blir matchet til en konkret familie. Når det skjer, tar vi kontakt med den aktuelle familien, informerer kort, og spør om de er interessert. Familien kan da velge om de vil vite mer, eller om dette ikke er aktuelt.

Om familien velger å vente på en ny tildeling, så er dette noe våre samarbeidspartnere i utlandet har stor forståelse for. Det er ikke til barnets beste at familien påtar seg større omsorgsoppgaver enn de har kapasitet til.

Dersom en familie ønsker å vurdere å adoptere et barn med spesielle behov, vil Verdens Barn sende familien informasjon om det konkrete barnet. Slik informasjon sendes alltid anonymisert, dvs. uten bilder og navn. Det kreves at man får dokumentene vurdert av en lege, og evt. andre relevante fagfolk. Dersom familien ønsker å gå videre, blir saken fremmet for FRUA.

Familien må skrive en søknad til FRUA med en presentasjon av seg selv og hvorfor de ønsker å adoptere nettopp dette barnet. Gjennom søknaden forsøker FRUA å danne seg et bilde av om familien har forstått hva adopsjon av dette barnet kan innebære, på kort og lang sikt. Deres oppgave er å se på helt konkrete familier og et konkrete barn, og vurdere hvorvidt dette er til beste for barn og familie.

En viktig forutsetning for familier som ønsker å bli foreldre til disse barna er at de er godt forberedte for oppgaven. Vår erfaring er at FRUA blant annet legger stor vekt på om søkerne har gått adopsjonsforberedende kurs, og at de skriver litt om erfaringene fra dette kurset.

I saker der barnet ikke allerede er matchet til en konkret familie i utlandet, kan inntil tre familier søke samtidig. Faglig rådgivende utvalg velger da den familien de mener er best rustet til å ta imot nettopp dette barnet.

Reisen til Sør-Afrika

Etter tildeling reiser de fleste til Sør-Afrika i løpet av 10-14 dager. I saker som må behandles av det Faglig Rådgivende Utvalget i Adopsjonssaker, vil tiden fra tildeling til hentereise variere fra 14 dager til tre måneder.

Dere velger selv hvilket reisebyrå dere ønsker å bruke når dere bestiller flybillett til Sør-Afrika, men vær obs på at dere bør ha billetter som kan gjøres om hvis nødvendig, og sikre at reisebyrået kan de tekniske rutinene mht. at det adopterte barnet bare skal være med på hjemveien. Vi har avtale med et reisebyrå som heter **G Travel**, som har lang erfaring med denne type reiser. Dere må bestille billetter tur/retur. Ambassaden trenger opplysninger om returreisen når de utsteder norsk nødpass til barnet.

I Cape Town samarbeider vi med Louis og Marriette du Preez som driver reisebyrået **Roundabout Tours**. Dere velger selv hvilket gjestehus dere vil bo på i Cape Town blant de som er anbefalt av reisebyrået. En beskrivelse av de forskjellige gjestehusene kan dere finne på Roundabout Tours sin webside: www.roundabouttours.co.za.

Man må bo i området nær domstolen og ABBA sine kontorer de første to ukene. Noen familier har valgt å tilbringe den siste delen av oppholdet litt nærmere Cape Town. Flere har bodd ved Sea Point området eller Bantry Bay. Dere kan spørre Roundabout om tips her, de har mange gode råd.

Vi vil anbefale alle som skal på hentereise å ha kontakt med andre familier som har adoptert, gjerne fra Sør-Afrika. Mange har knyttet kontakt gjennom arrangementer i regi av Verdens Barns lokalavdelinger, eller gjennom Sør-Afrikaforeningen.

Verdens Barn har mange lokalavdelinger rundt om i Norge. Her kan dere treffe andre som har adoptert, eller planlegger å adoptere. Det kan være nyttig å trekke veksler på deres erfaringer, blant annet fra hentereisen. Like viktig er det å få treffe andre i samme situasjon, med samme spørsmål og tanker. Dessuten er lokalavdelingene ofte et verdifullt nettverk for adoptivbarna selv.

Det har kommet hjem syv barn fra Sør-Korea hittil i år. Ytterligere ett barn ventes hjem i løpet av denne måneden. De aktuelle familiene ventet i gjennomsnitt 10.5 måneder fra tildeling til hentereise, med 9 måneder som korteste og 14 måneder som lengste.

Syv par har fått vite hvilket barn de skal bli foreldre til. Ventetiden fra godkjenning til tildeling har ligget på mellom 4 og 11 måneder, med nærmere 8 måneder som et gjennomsnitt.

Vi har per i dag 39 søkepar registrert for adopsjon fra Sør-Korea. Så mange som 12 av disse ble registrert i løpet av sommermånedene. Til sammenligning ble det registrert 10 nye søkepar i hele fjor.

Blant de 39 parene er det elleve som har fått tildelt et barn. Syv har mottatt godkjenning og venter på tildeling, mens de resterende søkerne er under utredning. De som har ventet lengst blant de godkjente søkerne, har ventet i 8 måneder. Vi håper på gode nyheter til flere av disse i løpet av 2019.

Ventetid til tildeling

Verdens Barn har i flere år forsøkt å rekruttere flere søkere på Korea. Årsaken er at vår samarbeidspartner Holt ikke har hatt nok saker å velge blant når de har skullet finne nye foreldre til barna de har i sin omsorg. Det er derfor med glede at de har mottatt tilbakemeldingene fra oss underveis om økende antall søkere, og at de tidligere denne måneden kunne melde om at det ikke lenger er en mangel på søknader. Unntaket er søknader fra søkere som er åpne for å adoptere barn med spesielle omsorgsbehov, eller som kan ha en økt sårbarhet for å utvikle dette.

Tilbakemeldingen fra Holt, kombinert med det som vil bli et økt antall godkjente søkere i løpet av året som kommer, gjør at ventetiden for nye søkere vil oppjustert fra nåværende 3-10 måneder til **6-12** måneder.

Ventetiden for det enkelte søkepar vil blant annet avhenge av antall og hyppigheten på tildelinger i perioden etter godkjenning, hvilke barn som er tilgjengelig for adopsjon, antall godkjente søkere, samt rekkefølgen tildelingene skjer i.

Noen ganger blir mange familier godkjent fra Bufetat omtrent samtidig. I slike tilfeller kan noen av familiene oppleve å måtte vente lengre på tildeling.

Når det gjelder rekkefølgen på tildelingene, så er det slik at teamet hos Holt som matcher foreldre til barna de har i sin omsorg, vil ta i betraktning hvor lenge søkerne har ventet. Men det vil alltid være barnets beste og hva de anser for å være den rette matchen som er utslagsgivende. Således er det ikke nødvendigvis par nummer 1 eller 2 som blir valgt, men kanskje nummer 3 eller 4.

Hva som er avgjørende og ligger bak den enkelte matching, vil variere. Det kan være at det er sammenfallende interesser mellom biologisk mor og kvinnelig og/eller mannlige søker som vektlegges, eller det kan være at teamet som matcher mener at et bestemt søkepar har noen spesielle ressurser som er ekstra viktig for akkurat dette barnet. Andre ganger er det ikke nødvendigvis noe helt konkret som er utslagsgivende, men en følelse de har om at dette er en god match.

Matchingen foretas av et team bestående av personer som kjenner både de aktuelle barna og de ventende søkerparene godt. Inntaksavdelingen som har hatt samtaler med biologisk mor vil være representert, sosialarbeideren som følger opp fosterhjemmet deltar, Holts lege som kjenner barnets

helsehistorikk og nåværende helsetilstand/utvikling er tilstede, samt to personer fra adopsjonsteamet som kjenner godt til sosialrapportene til de ventende søkerparene.

Ministry of Health and Welfare (MoHW) og Seoul Family Court

Alle adopsjonssaker må behandles av to instanser; Ministry of Health and Welfare (MoHW) og Seoul Family Court.

MoHW er sentralmyndighet for adopsjon. De kontrollerer at adoptivsøkerne oppfyller de formelle vilkårene i adopsjonsloven, som skjer i forbindelse med at det utstedes utreisetilatelse til barnet. Per i dag er én sak til behandling hos MoHW, mens fem par venter på innsendelse dit. De aktuelle parene fikk tildeling i perioden februar-juli 2019.

Status per i dag er som følger hos Seoul Family Court, som er instansen som godkjenner adoptivforeldrene og selve overføringen av foreldreansvaret; Et par har fått tildelt rettsdato i oktober, mens tre saker venter på å få tildelt dato. For et par som hadde rettsmøte i august, er hentereisen like om hjørnet.

Ventetid til hentereise

Som nevnt innledningsvis, ligger ventetiden for barn hjem i år på nærmere 11 måneder i gjennomsnitt. Dette er en økning fra de to foregående årene, der snittet lå på hhv. 10 og 9 måneder. Økt ventetid, og færre barn hjem enn forventet, skyldes flere forhold. Det har vært få innsendelser til Ministry of Health and Welfare, i tillegg til relativt lang saksbehandlingstid (12-18 uker). 12-18 uker er innenfor normalen, men det pleier som oftest å være flere saker innimellom som går på 6-8 uker, og unntaksvis kortere. Et par av sakene ble også rammet av forbigående stillstand hos domstolen i sommer.

Innsendelsene til Ministry reguleres som kjent opp mot antall gjennomførte innenlandsadopsjoner, som ikke følger et bestemt mønster. Vi hadde en tilsvarende lang periode med få innsendelser hos Ministry i 2014/2015, men så har det vært nokså stabilt etter dette. Vi har imidlertid fått indikasjoner på det totale antall innsendelser i år vil bli færre enn i fjor. Det vil derfor være flere av de som har fått tildeling, som vil havne øvre sjiktet av den estimerte ventetiden, og i verste fall går over dersom saksbehandlingstiden både hos Ministry og domstolen blir lang.

Selv om det trege tempoet forhåpentligvis er forbigående, velger vi på bakgrunn av dagens situasjon å sette opp estimert ventetid fra 7-12 til **9-14** måneder.

Chusok

Koreanere har i disse dager feiret Chusok (høsttakkefest), som er en av Koreas viktigste høytider. Under Chuseok pleier koreanere å reise tilbake til sine hjembyer, og man samles for å vise ære til både avdøde slektninger så vel som å feire dem som er i live. Det lages mye god mat, og forberedelsene starter gjerne flere uker i forveien.

THAILAND

Tre barn har hittil i år ankommet sin nye familie i Norge. To av disse er via HSF, og en via sentralmyndighetene. Vi har hittil i år mottatt en tildeling fra HSF, og tre via DCY.

Det er **meget god kapasitet** til å ta imot nye søkere, spesielt via DCY, men også via HSF. Det er behov for søkere i alle kategorier, både til ett barn, søsken, eldre barn, samt barn med helseanmerkninger eller spesiell bakgrunn.

Besøk i Thailand

I begynnelsen av juli deltok Janita Skjortnes, saksbehandler for Thailand, på en internasjonal konferanse om adopsjon, samt deler av Native Land Tour, i regi av thailandske sentralmyndigheter. Det er ti år siden en tilsvarende konferanse ble arrangert. Tilstede var representanter fra de fleste instansene i Thailand som jobber med adopsjon, samt representanter fra myndigheter og adopsjonsorganisasjoner i 19 land verden over.

Janita sammen med Malee, Jintana og Tuk fra HSF, samt de to saksbehandlerne som har de norske sakene hos DCY.

Det er i år 40 år siden Thailand opprettet Central Adoption Center (CAC) og vedtok adopsjonsloven. Dette var utløst av bekymring for trafficking grunnet økende antall barn som på syttitallet ble adoptert nasjonalt og internasjonalt. Temaet for konferansen var hvilke erfaringer man har gjort seg om adopsjon gjennom disse 40 årene. Leder for CAC gjennomgikk organisering og rammeverk for adopsjonsprosessen i Thailand. Representanter fra Central Adoption Board (CAB) gjennomgikk hvilke vurderinger som ligger bak kravene de stiller til adoptivsøkere. Andre tema var erfaringer rundt adopsjon av slektninger internasjonalt, adopsjon av eldre barn, samt etteradopsjon.

Hvert 3-4 år arrangerer thailandske sentralmyndigheter Native Land Tour for adopterte og deres familier. Dette er et stort arrangement med vanligvis 3-400 deltakere. Seks familier med til sammen ni adopterte representerte Norge denne gangen. Det er lagt ned mye arbeid og ressurser i dette arrangementet. Første dagen var det en velkomstfest med mye pomp og prakt. Alle var festkledde, mange sentrale personer hos sentralmyndighetene var til stede, og man kunne forsyne seg av en lekker buffet som inneholdt mange tradisjonelle thailandske retter. To programledere på scenen geleidet gjestene gjennom underholdningen på engelsk og thai (i rene Eurovision stil). Det hele ble vist på storskjerm i tillegg. En munk gjennomførte en renselsesseremoni, før alle adopterte ble invitert opp på scenen, hvor høytstående personer knyttet et hvitt armbånd på hånden på hver av de adopterte. Dette er en buddhistisk tradisjon. Den hvite tråden symboliserer ønske om god karma og lykke.

Gjennom ulike kulturelle arrangementer og ekskursjoner, ønsker arrangøren å gi de adopterte innblikk i thailandsk kultur og historie, samt føle en stolthet over å være derfra. Underveis var det også mulighet for besøk på barnehjem, og/eller gjensyn med tidligere fosterforeldre hos HSF. Både store og små opplevde det som litt ekstra stas å kjøre i kolonne med politieskorte (blålys) hver gang man var ute på tur, tilsvarende hvordan viktige statsbesøk blir behandlet her. Mange av de adopterte kommenterte at de trodde Thailand hadde glemt dem – men at de nå så at det ikke stemte, at de opplevde de blir behandlet som VIP.

Under oppholdet i Bangkok hadde saksbehandler også møter hos HSF, den norske ambassaden, samt omvisning på hotellet de norske adoptivfamiliene bor på mens de er i Bangkok.

Medlemsbladet

Det er mye stoff om Thailand i medlemsbladet som kommer ut i disse dager. Anbefaler alle å lese dette.

Besøk fra Thailand

I månedsskiftet august/september kom fem representanter fra sentralmyndighetene i Thailand på besøk til Oslo og Bergen. Det er syv år siden forrige gang de besøkte Norge. Delegasjonen denne gangen bestod av visedirektør i DCY, leder for CAC, leder for sentral myndighet og internasjonal adopsjon hos CAC, inspektør ved Pakkreds Babies Home, samt leder for Nakhorn Phantom shelter for barn og familier (ala krisesenter). På agendaen stod blant annet besøk hos Bufdir for gjennomgang av den nye norske adopsjonsloven og drøfte aktuelle problemstillinger, samtaler hos Verdens Barn, og besøk på den thailandske ambassaden.

Thailandske myndigheter er opptatt av hvordan barna har det etter de reiser fra Thailand. Litt av formålet med turen var derfor også å lære mer om Norge, og hverdagen for de fleste her. Det ble hjemmebesøk hos to adoptivfamilier på Nesodden, og tre familier i Bergensområdet. Delegasjonen besøkte også en barnehage. Vi håper dette gir dem en bedre forståelse av hva dette er og innebærer i en norsk kontekst, når de leser om dette i sosialrapporter og oppfølgingsrapporter.

Helge Solberg sammen med gjestene fra sentralmyndighetene i Thailand

Adopsjonssituasjonen

Det er fortsatt mange barn og familier som lever under vanskelige kår i Thailand. Mange barn bor under omsorg av slektninger, alene eller sammen med mor på midlertidige shelter, eller i private eller offentlige barnehjem. I en del tilfeller der biologiske foreldre ikke kan ivareta et barn selv, finner man løsninger i storfamilien. Men det er også mange barn dette ikke gjelder for, og som er trenger alternative omsorgsordninger.

Det blir årlig gjennomført ca. 2000-3000 nasjonale adopsjoner i Thailand. Dette dreier seg imidlertid nesten utelukkende om adopsjon av slektninger. Det å adoptere et barn man ikke deler blodsband med, er ikke vanlig. For de barna som ikke har noen i sin slekt som kan ta seg av dem, er derfor eneste alternativ en oppvekst på offentlige eller private institusjoner, eller adopsjon internasjonalt.

De fleste barn som er plassert på barnehjem eller i fosterhjem i Thailand er barn av unge enslige mødre som ikke ser seg i stand til, på kortere eller lengre sikt, å ivareta barnet på egenhånd. Noen barn er plassert på grunn av omsorgssvikt, mangel på omsorgsgiver, eller fordi de lever i en omsorgssituasjon med stor risiko for barnets liv, helse eller utvikling. Andre er hittebarn.

For at et barn med kjent bakgrunn skal kunne frigis til adopsjon, må den eller de som har foreldreansvar for barnet samtykke til dette. Om mor er ugift, har mor foreldreansvaret alene. Er mor gift, deler hun foreldreansvar med ektemannen. I de tilfeller barnet er forlatt, må barnehjemmet gjennomføre en del søk og etterlysninger før barnet eventuelt kan frigis. Er den eller de med foreldreansvar død, i koma, eller på annen måte ikke i stand til å uttale seg om problemstillingen (for eksempel en legal far man ikke vet hvor befinner seg) må saken behandles av domstol etter at sentralmyndighetene har samtykket til adopsjonen. Dette kan være tidkrevende prosesser.

I noen saker er det avklart ganske tidlig at barnet frigis til adopsjon. I andre tilfeller blir dette avklart på et senere tidspunkt. En stor utfordring for thailandske sentralmyndigheter er at det bor mange barn, og da spesielt eldre barn, på barnehjem i Thailand, som ikke vil bli tilbakeført til sin familie, men som samtidig ikke er frigitt til adopsjon.

Til nå er det bare barn som er plassert på et av de åtte statlige barnehjemmene, eller hos en av de fire private organisasjonene i Thailand (deriblant HSF) som har autorisasjon for utenlandsadopsjon, som kan adopteres internasjonalt. DCY jobber nå med et prosjekt for å få shelter og private barnehjem til å raskere identifisere barn som ikke har mulighet til å bli tilbakeført til biologisk familie, og få disse overført til et statlig barnehjem, slik at de har mulighet til å bli adoptert.

De har også prosjekter på gang sammen med HSF for å finne adoptivfamilier til flere eldre barn som bor på barnehjem, samt for å få frigitt flere barn hvis prosess må via domstol før de kan bli adoptert. Sentralmyndighetene har også en prosjektgruppe som arbeider mot lovendringer på enkelte områder, for at flere barn som har behov for det, kan bli frigitt til adopsjon på en enklere og raskere måte. De opplever det like lite hensiktsmessig som oss, at for eksempel at barn hvor den med foreldreansvar er død og der er ingen slektninger som kan ta seg av barnet, må gjennom en komplisert og lang prosess for å bli frigitt til adopsjon.

I perioden 2012-2018 har det i gjennomsnitt vært ca. 300 barn hvert år som har blitt adoptert til utlandet fra Thailand. 83% av disse barna var under 5 år når de kom til sin nye familie. 10% av barna hadde helseutfordringer eller handicap.

Både DCY og HSF informerer om at det de siste årene har vært færre nyfødte barn som kommer under omsorg enn tidligere. Av de som blir plassert, er det sett i forhold til tidligere, en økning av barn som blir forlatt på sykehus etter fødsel, forlatt hos barnepasser, eller forlatt på offentlig sted. Det vil likevel fortsatt være mange barn i alle aldre som trenger for et nytt hjem i utlandet. De fleste barna vil

fortsatt være innenfor normal helse og utvikling. Men det er også stort behov for spesielle familier som er åpne for, og mulighet til å ta imot barn som er eldre enn fem år, eller av helsemessige eller andre årsaker har behov for spesiell oppfølging.

Nye krav fra DCY om oppfølgingsrapporter

Hittil har man ved adopsjoner fra Thailand kun sendt tre oppfølgingsrapporter i løpet av de første seks måneder etter barnets ankomst til Norge. Dette gjør at sentralmyndighetene har lite informasjon om hvordan det går med de adopterte over tid. Det vil derfor bli innført krav om ytterligere to rapporter. Informasjon om når disse rapportene skal skrives, og når kravet vil bli innført, vil bli opplyst om på et senere tidspunkt. Mest sannsynlig kan disse to rapportene skrives av adoptivforeldrene. Kravet vil ikke ha tilbakevirkende effekt for barn som allerede har ankommet sin nye familie før endringen blir vedtatt.

Søknader via sentralmyndighetene (DCY)

Sist tildeling kom i mars 2019. To barn venter på å komme til sin nye familie i Norge. Det er nå bare fire familier som har søknaden sin via DCY, og venter på tildeling derfra. Det er stort behov for nye søkere. Vi kan sende inntil ti søknader per år vedrørende vanlige tildelinger. Det er ingen begrensninger for antall søknader om adopsjon av eldre barn, eller barn med spesielle oppfølgingsbehov av annen årsak.

Anslått ventetid for nye søkere er to år, fra søknaden er mottatt hos DCY. Noen venter kortere, eller lengre. Antatt tid fra tildeling til hentereise er to-fire måneder. Oppholdet i Thailand under hentereisen tar vanligvis ca. ti dager.

Er man åpne for at barnet kan være fem år eller eldre, at evt. at et av barna i et søskenpar er fem år eller eldre, eller at barnet kan ha helseanmerkninger/vanskelig bakgrunnshistorie, kan man søke utenom kvoten. Ventetiden kan da være kortere.

Når et barn er plassert under offentlig omsorg i Thailand, har barnehjemmet ansvar for å jobbe opp mot den/de av foreldrene som har foreldreansvar, og veilede/støtte dem, evt. ta barnet tilbake. Om det ikke er mulig, eller barnet står uten omsorgsgiver, skal de sette i gang prosesser for sikre barnets omsorgssituasjon på lang sikt. Hvor raskt denne prosessen blir, kan variere fra sak til sak, og også være avhengig av tilgjengelige ressurser ved barnehjemmet og DCY.

I slutten av hver måned, møtes DCYs «matchingpanel» for å matche barn som er i behov for å bli adoptert, mot en adoptivfamilie. Panelet består av leder for CAC, bestyrerne fra de 8 statlige barnehjemmene i Thailand, leder for utvikling og sosial velferd for barn, leder for innlandsadopsjonsavdelingen, samt leder for avdelingen for Sentral myndighet og internasjonal adopsjon hos CAC.

Matchingpanelet jobber ut ifra flere ulike hensyn. Hovedhensynet er å finne riktig familie til det enkelte barnet. Man vurderer først de familiene som har ventet lengst, tillegg til at man prøver å få til en rotering mellom ulike land og organisasjoner. Par med ingen eller ett barn fra tidligere blir prioritert. Er man åpne for barn med mindre eller større helseanmerkninger, spesiell bakgrunnshistorie (for eksempel rusbruk i svangerskap, mor psykisk syk, barn resultat av voldtekt/incest ol) eller barn over fem år, kan det gå mye fortere til matching, enn om man ikke er åpne for dette.

Hver måned har de åtte statlige barnehjemmene samlet sendt inn dokumentene til 25-30 barn som trenger ny familie via adopsjon. Det er ikke alle disse de klarer å matche direkte, grunnet for eksempel alder på barnet, eller ulike spesielle behov. DCY åpner nå for at adopsjonsorganisasjonene i utlandet kan få tilsendt dokumenter på barn de ikke klarer å finne familie til. Mottar Verdens Barn

slike forespørslser, vil søkere på Thailand få informasjon om dette via e-post. Dersom man ønsker å vite mer om det aktuelle barnet, tar man kontakt.

Ettersom ventetiden til tildeling for søknader via DCY er beregnet ut fra når søknaden er mottatt hos DCY, er det viktig å få sendt ned søknaden så raskt som mulig etter godkjenning. Vi ber derfor søkere som skal sende søknad til DCY om å kontakte oss når sosialrapporten er klar for underskriving. Dere vil da få liste fra oss over hvilke dokumenter som må innhentes for den thailandske delen av prosessen.

Søknader via HSF

Den siste tildelingen kom i februar 2019. Tre familier vet hvilket barn de venter på. Åtte par har sin søknad hos HSF og venter på tildeling. En familie er godkjent og samler dokumenter for sending til Thailand.

Vi vet det er flere av dere som har søknaden hos HSF, som nå venter VELDIG på å få vite hvem det er dere skal bli foreldre til. Grunnet blant annet en kombinasjon av mange søkere som var godkjent samtidig for noen år tilbake, samt færre tildelinger enn forventet i en periode, har nå de fire familiene som er øverst på ventelisten, ventet 7-17 måneder lengre enn det som var øvre anslått ventetid da de ble godkjent, og sendte søknaden til Thailand. Vi venter fortsatt på tildelingsrunden som har blitt signalisert i tidligere ventebrev. HSF beklager at dette har tatt mye lengre tid enn de først anslo.

Hos HSF bor alle barn i fosterhjem. I de tilfeller hvor mor har henvendt seg til HSF for bistand under svangerskapet eller like etter fødsel, gir adekvat omsorg og har et trygt oppholdssted, blir mor oppfordret til å ha barnet hos seg i en periode for å kunne gi barnet morsmelk, samt bli kjent med barnet og kjenne på hva en morsrolle innebærer. Man håper at denne tilknytningen i starten kan føre til at mor i større grad utforsker mulighetene for å beholde barnet selv. De fleste barn med kjent mor er derfor ofte hos mor i 2-4 uker (gjerne på mødre hjem), før eventuell plassering hos HSF.

De fleste barn blir plassert hos HSF som midlertidig tiltak, til mor eller storfamilien har mulighet til å ivareta barnet selv. HSF har for tiden ca. 60 fosterhjem. I de fleste bor det ett fosterbarn, hos noen bor det to. De aller fleste barna blir tilbakeført til sin familie i løpet av 7-12 måneder etter plassering. I fjor ble 166 barn returnert til sin biologiske familie.

Adopsjonsteamet hos HSF. Numphoeng (assistent), Jaii, Pat, Tuk og Malee (sosialarbeidere).

Mens barnet bor i fosterhjemmet, er sosialarbeider fra HSF på besøk to ganger per måned. Der det er snakk om tilbakeføring, er det samvær med mor eller annen omsorgsperson i HSFs lokaler hver mandag.

I noen saker er det tidlig avklart at mor og/eller storfamilien ikke har mulighet til å ivareta barnet, og man kan starte en adopsjonsprosess. I andre saker tar det av ulike grunner lengre tid, for eksempel

der mor først ønsker å finne en løsning hvor hun eller noen andre i familien kan ivareta barnet, men ikke klarer det. Eller tilfeller hvor biologisk mor eller far er vanskelig å oppspore etter plasseringen.

I andre tilfeller er barnet eldre ved inntak. Mulige årsaker er at mor er i fengsel (man kan ha barnet der til det er ett år), eller endrede livsbetingelser som gjør at mor eller den som har hatt omsorgen for barnet ikke lenger kan gjøre det. Noen barn blir også henvist fra shelter eller barnehjem som ikke har autorisasjon til å gjennomføre adopsjoner.

I løpet av de 40 årene vi har samarbeidet med HSF, har over 80% av barna adoptert via dem vært under tre år ved ankomst til Norge. Hovedtyngden av disse har vært under to år. Gjennom tildelingene de siste årene har vi sett en større variasjon i barnas alder enn det vi har sett tidligere. Fra 2015 har i gjennomsnitt ca. 50% av barna vært mellom 1-3 år ved ankomst. 20% mellom 3-4, og ca. 30% vært fire år eller eldre. Det har vært stor variasjon fra år til år. I 2015 og 2016 var det omtrent like mange barn under tre år som over. De to neste årene var de fleste barna under tre år gamle. Av de barna som har ankommet i år, eller er tildelt, vil de fleste være ca. fire år eller eldre ved ankomst.

I samtaler med adopsjonsavdelingen hos HSF i sommer, kom det frem at det fortsatt vil være små barn som er i behov for ny familie via adopsjon, men at der også vil være flere barn enn tidligere som litt eldre. Likt det vi har sett de siste årene, vil de fleste barn via HSF fremover være i underkant av to til fire år ved ankomst til sin nye familie. Det kan også forekomme barn som er yngre eller eldre enn dette.

Alle nye søkere vil være godkjent for aldersrammen 0-5 år. Det er mulig å legge inn ønske om fortrinnsvis nedre eller øvre del av aldersrammen, men alle bør være åpne for at barnet som tildeles kan være innenfor hele aldersrammen. Er man ikke det, kan det føre til lengre ventetid til tildeling enn gjennomsnittet.

Hvor mange barn som vil være i behov for en ny familie i Norge via HSF i årene fremover vil variere fra år til år. Men trolig vil det nok i gjennomsnitt ligge på mellom 5-10 tildelinger i året. Noen ganger kan det bli færre, noen ganger flere.

Tildelingene fra HSF kommer ofte i bolker, med 3-6 tildelinger i hver runde. De siste årene har det vært 1-2 runder per år, men kan også være flere. Det kan gå alt fra noen måneder til ett år eller mer mellom tildelingsrundene. Tildelingsrundene kan inneholde både direkte tildelinger til konkrete familier (små barn, større barn og søskenpar), men også barn som kan trenge spesiell oppfølging som vi blir bedt om å forsøke å finne foreldre til.

Vi gjør oppmerksom på at dersom det er mange på ventelisten hos HSF som er godkjent omtrent samtidig, vil dette kunne påvirke ventetiden for noen av disse. Etersom tildelingene fra HSF ofte kommer i bolker med mellomrom på alt fra noen måneder til ett år mellom tildelingsrundene, vil man oftest da oppleve at andre som er godkjent omtrent samtidig, kan få tildeling lenge før, eller lenge etter en selv. Dette kan også være medvirkende til at de familiene som får sist tildeling av disse, venter lengre enn anslaget.

Når det er sagt, MEST SANNSYNLIG vil de fleste likevel få tildeling innenfor anslaget, siden vi for tiden har langt færre godkjente søkere, og søkere totalt, enn det vi mest sannsynlig vil trenge de nærmeste årene. Antatt ventetid for nye søkere fra godkjenning til tildeling er fortsatt 6-18 måneder.

Litt om ventetid til hentereise

Familiene som har reiste på hentereise i år, har hittil ventet 8-11 måneder fra tildeling til de var i Thailand, med et gjennomsnitt på 9.5 måneder. Dette er samme gjennomsnittet som i fjor.

Antatt ventetid fra tildeling til hentereise fremover anslås til 7-12 måneder for de fleste. Unntaksvise kan det ta kortere eller lengre tid. De fleste får reisebeskjed 4-12 uker før de må befinne seg i Thailand. Selve oppholdet rundt overtakelsen tar ca. 10 dager.

Nye krav om oppfølgingsrapporter for barn adoptert via HSF

I førti år har HSF ivaretatt og funnet nye familier til barn som er i behov for dette. Med unntak av de første seks månedene etter plassering i adoptivfamilien, har det frem til nå ikke vært noen formalisert eller regelmessig tilbakemelding til dem om hvordan det går med de enkelte barna og deres nye familie. De tilbakemeldingene og bildene de har mottatt, har vært sporadiske, og helt prisgitt den enkelte familien.

For barn som ankommer familiene fremover, stiller derfor HSF krav om at adoptivfamilien frem til barnet fyller 18 år, (minst) en gang per år sender noen bilder av barnet, sammen med et lite brev hvor det fortelles litt om barnets fungering og utvikling, interesser ol. Det er opp til familien selv når på året rapporten sendes, for eksempel bursdag, jul, eller ankomstdato.

På denne måten vil HSF være i bedre stand til å svare på generelle spørsmål fra eksterne instanser nasjonalt og internasjonalt om hvordan det går med adopterte, samt følge opp barnets tidligere fosterforeldre, samt biologisk familie.

Fostermødrene har ofte hatt barnet hos seg i flere år, og deres kjærlighet, og omtanke for barnet stopper ikke når barnet drar. Mange bekymrer seg for om barnet har det bra i sin nye familie og nye hjemland. HSFs sosialarbeidere ønsker å være i stand til å kunne gi barnets tidligere fosterfamilie tilbakemeldinger på hvordan deres barn har det, når de spør om dette. Og spør, gjør de ofte – også svært mange år etter barnet har kommet til sin nye familie.

HSF opplever også nå oftere enn tidligere, at biologiske mødre oppsøker dem for å høre om hvordan det har gått med barnet. Noen strever med dårlig samvittighet over valget de har tatt, og trenger å bli betrygget på at barnet har det bra, for å kunne legge dette fra seg mentalt sett.

Ifølge thailandsk lov har både den adopterte og biologiske foreldre mulighet til å søke etter hverandre etter den adopterte har fylt 18 år. Ifølge norsk lov er det kun den adopterte som har denne muligheten. HSF vurderer derfor at det kan være ekstra viktig at norske adoptivfamilier gir tilbakemeldinger og bilder til dem underveis i barnets oppvekst, slik at vil HSF være i stand til å gi evt. søkende biologiske foreldre noe tilbakemelding om barnet, selv om de ikke har mulighet til å kontakte barnet selv.

Kravet vil gjelde for alle barn som ankommer Norge fra nå av. Det er ikke et krav om at en slik årlig tilbakemelding skal sendes for adoptivbarn som alt er ankommet. Men HSF setter stor pris om så mange som mulig likevel tar seg tid til dette. Det kan utgjøre en stor forskjell for de som har en tilknytning til barnet i Thailand. Kort rapport med bilder, kan en gang i året (eller oftere om man ønsker det) sendes elektronisk til adopsjon@verdensbarn.no, merket med «Årlig rapport om adoptivbarn fra Thailand». Barnets thailandske navn og om mulig registreringsnummer i Thailand bør stå eposten.